

Pavol Hanes – Keď Boh neodpovedá

Bratia a sestry, pripravil som takú kázeň na tému Keď Boh neodpovedá. Je to taká by som povedal nevelmi príjemná téma a ja sa občas k nej vraciam, pretože, keď rozprávam s veriacimi ľuďmi a aj vo svojom živote mám niektoré oblasti, kde čakám na to, čo Boh povie. Buď to nepočúvam alebo Boh neodpovedá na niektoré otázky. Myslím si, že je preto potrebné sa k tomu vracieť a rozmýšľať o tom, že ak ten náš rast alebo nejaké problémy pretrvávajú, kresťan je ochotný stále sa znovu zastaviť a postaviť sa pred hodnotenie Božieho slova. To je jedno z takých kritérií. Ak sa kresťan dostane do situácie, že je nervózny, keď sa ho pýtajú, či je v poriadku pred Pánom, tak niečo nesedí. Lebo je pravda, že máme odpustené, je pravda, že nie sme spasení, pretože sme nejakí spravodliví, máme milosť, spievali sme o láske Božej a o kríži, na druhej strane ten kríž a to, čo Pán pre nás urobil je preto, aby nás posvätil a aby sme milovali spravodlivosť. To znamená, keď sa ma začnete pýtať, ako stojím s láskou, spravodlivosťou, pravdivosťou a ja začnem sa ošívať, ako sa hovorí, že: čo sa staráš a ja mám odpustené a tým sa nechceme zaoberať, tak niečo v mojom srdci nie je v poriadku.

Ja keď som toto vybral, tak samozrejme, že si uvedomujem, že väčšinou kresťania, ktorí sú citliví a ktorí radi stoja pred Božím hodnotením, tak veľmi často si na seba našijú aj otázky alebo neprijemnosti, ktoré im nepatria. A kresťania, ktorí sú v takom nejakom ochladenom alebo možno zatvrdilom stave, tak tí zase nepočujú ani to, čo by mali počuť. Takže je to vždy veľké riziko, ja si toto uvedomujem, že keď hovoríme o tom, že keď Boh neodpovedá, tak že spochybníme veriacich, ktorí celou silou idú za Pánom a zároveň možno vyrušíme ľudí, ktorí by to mali počuť. Rozumiete, tak ja neviem, Pán hodnotí srdcia a ja neviem, či vôbec to niekomu tu patrí, ale zase musím ísť podľa toho, ako ja prežívam a čo ja mám akoby.. neviem, či to mám nazvať vedenie od Boha, to vy hodnotíte, ale nejaký taký pocit, že o tom treba hovoriť. 3,40

Takže keď Boh neodpovedá.. ja som čítal nedávno zase ten rozhovor Pánov s farizejmi, keď prišli za Ním a pýtali sa, že: Akou mocou to robíš? A On im odmietol odpovedať. Najskôr sa ich spýtal otázku.. No dobre, tak keď vy sa mňa pýtate.. To bol taký rabínsky spôsob diskusie, že rabíni mali takú zásadu, že ak vy ste sa ich spýtali niečo a na to nevedeli odpovedať, tak ani vy ste nemuseli na ich otázku odpovedať. Ježiš využil túto takú zásadu a spýtal sa ich: A Jánov krst bol odkiaľ? Z Boha alebo z ľudí? A oni začali špekulovať, pretože si povedali, no ak povieme, že z ľudí, tak sa na nás všetci nahnevajú a bolo to veľké riziko, že im ublížia, tak pre ľudí nechceli.. to bola verejná diskusia. A zase, ak by povedali, že z Boha, no tak On im povedal, ale vy ste Ho neposlúchli. Vy ste sa podľa toho nezariadili, že to je od Boha. Lebo Ján Krstiteľ zvestoval Mesiáša a povedal, že Ježiš je Mesiáš. Tak oni sa vyhlí odpovedi a povedali: nevieme. A on im povedal: Ani ja vám nepoviem. Takže vlastne mlčal. Odmietol.

Ďalší prípad, ktorý je veľmi podobný, je diskusia s Herodesom a to prečítam, ako taký základ tej úvahy, keď už bol Ježiš na súde a bol pred Pilátom, tak Pilát, keď sa dozvedel, že je z Galilei a bol tam Herodes Tetrarcha.. tých Herodesov máme niekoľko v Novej zmluve, takže nejde o Herodesa Veľkého, keď sa Ježiš narodil, to bol jeho otec ani Archaela, ktorý vládol v Judei, keď sa vracali z Egypta, ale bol to Herodes s prímením Antipas. To je ten, ktorý nechal zabiť Jána Krstiteľa. Najskôr ho počúval, tá Salome tá jeho, tá dcéra, teda jeho nevlastná .. viete ako to.. on si zobral manželku, ktorá mu nepatrila, jeho brata, nevlastného brata teda, a žil taký život, že ho Ján Krstiteľ napomínal no a keď sa dostal pred neho Ježiš, lebo Pilát ho tam poslal, tak v 23. kapitole Lukášovho evanjelia máme napísané toto o Pilátovi: Keď to Pilát počul, spýtal sa, či je tento človek z Galilei. (Ako Ježiš na súde). Keď sa dozvedel, že patrí pod právomoc Herodesa, poslal Ho k Herodesovi, ktorý bol práve v tých dňoch v Jeruzaleme. Keď Ho Herodes videl, Ježiša, veľmi sa zaradoval, veď už dávno Ho chcel vidieť, pretože o Ňom počul a dúfal, že Ho uvidí urobiť nejaký zázrak. Spoliehal, teda doliehal naňho mnohými otázkami, ale On mu neodpovedal. Stáli tam aj veľkňazi a zákonníci a nástojčivo na Neho žalovali. Herodes so svojimi vojakmi Ním opovrhol, urobil si z Neho posmech, dal Ho obliecť o žiarivého odevu a poslal Ho späť

k Pilátovi. V ten deň sa Herodes a Pilát spriatelili, predtým boli totiž nepriateľmi. Tak tu znovu máme, Ježiš odmieta odpovedať. Mlčí. Absolútne nič nehovorí. Herodes je postava, ktorú porovnávať s kresťanmi je dosť drastické, takže ja by som nerád tu niekoho tlačil do toho, že je ako Herodes, na druhej strane Písmo nás upozorňuje, že problémy ľudí, ktorí sú neveriaci, sú rovnaké, čo sa týka pokušení ako tých, ktorí sú veriaci. Takže mali by sme dať pozor na to, lebo napríklad apoštol Pavol v druhom liste Korinťanom, v 11. kapitole píše Korinťanom, že má obavy, aby nepadli rovnakým pokušením ako prvý človek, ako naša pramatka Eva. Že aby vás nezviedol. No tak mohli by sme si povedať, toto sú už veriaci ľudia, tak prečo im predkladá pokušenie v Édene?

To je niečo, čo je ako dôležitý princíp, že áno Herodes je človek, ktorý je ďaleko od toho, aby bol príkladom nejakým veriacim, ale jeho správanie je niečo, z čoho sa kresťan môže učiť a má poučiť, pretože pokušenia, v ktorých Herodes padol a robil zle, sú rovnaké alebo analogické, tomu ako má každý človek, ktorý nasleduje Boha. Ktorý poslúcha. Takže musíme byť opatrní v tomto, aby sme sa nepozerali na ľudí, ktorí sú, dá sa povedať paradigmatom alebo modelom zla v Biblii, ako na nejakých: my s tým nič nemáme a dokonca sa pozeráť na nich s nejakým odsúdením, pretože to, kde on padol, to aj nám, nevravím, že hrozí, že to budeme robiť, ale rovnaké ťahy sú aj na nás a Herodes je v nejakom zmysle úplne, ako by som povedal, príkladom toho, ako dnes funguje svet. Pretože jeho problémy boli sexuálneho rázu. Tá dievčina, keď tam tancovala, nevieme, ako to vyzeralo, ale on bol tak nadšený z toho, čo tam videl, že jej sľúbil pol kráľovstva. Tak to je šialená predstava. Nevie, či to ženy dokážu pochopiť, ale chlapi, keď sú nadšení nejakou krásou ženy, sexuality, ja nevravím, že tam išlo o nejaký oplzlý tanec, to nevieme, že ako to presne vyzeralo, rozhodne, že Herodes, možno bol podnapitý, bol tak nadšený, že bol ochotný pol kráľovstva na to dať. Niekoľko upozornil, že on sa ešte mohol z toho vyvliečť, keby bol povedal, že Ján Krstiteľ mu stojí za viac ako pol kráľovstva. Ale to neurobil, lebo to by bolo znamenalo, že on sa prizná k tomu, čo Ján Krstiteľ od neho chcel. Marek píše, že ho rád počúval. Teda to napätie je veľmi zaujímavé, že Herodes bol niekde na plote. Hej, ako keby sedel. Na jednej strane vnímal, že tu je Boží hlas, to je niečo, čo ja by som mal robiť a chcel ho počúvať, na druhej strane, tá sila sveta, moci, takého toho pôžitkárstva, ktoré z neho cítite, bola tak veľká, že sa toho nedokázal vzdať. A to je veľké varovanie, že teda svet na nás robí tak, vyvíja taký nátlak alebo tak ťahá, že niekedy sa veľmi môžeme podobať tomu Herodesovmu rozhodovaniu, ktorý sa nebol schopný rozhodnúť. Nebol sa schopný rozhodnúť, hoci počul Boží hlas vtedy, keď Ján Krstiteľ hovoril a keď bol pred Ním Ježiš, tak mu odmietol odpovedať. Ja si myslím, že aj u farizeov, tak ako Ježiš povedal: Ja vám neodpoviem, a skrytý dôvod je: Vy ste počuli hlas Jána Krstiteľa a ste ho odmietli poslúchnuť, ja vám nebudem nič ďalšieho hovoriť.

A u Herodesa vlastne to isté platí. Ježiš mu toto nepovedal, ale Herodes tiež mal problém s Jánom Krstiteľom. Tiež vedel, že to je Boží hlas, ale namiesto toho, aby ho poslúchol, tak ho nechal zavraždiť. Popravil ho. Tak otázkou je, čo nazývame vraždou, Herodes bol kráľ, takže to bola politická vražda, ak chcete. Rozhodne to nebol súd, ktorý by prebehol a dokázal, že tu ide o nejakú vinu. Teda Herodes ho zavraždil ako kráľ. Alebo teda Tetrarcha. Otázka je, že či mu patrí titul kráľa, ale to teraz tu nebudeme riešiť. Takže keď máme problém, že Boh nám na niečo neodpovedá, potrebujeme odpoveď, tak je tu niekoľko možností. Ja sa chcem venovať tejto Herodesovskej možnosti. Pre vás alebo pre tých, ktorí celým srdcom nasledujú Pána a niekde im Boh neodpovedá, chcem kvôli celkovosti povedať, že sú aj prípady, kde Boh neodpovedal, lebo povedal: Čakaj.

Je tu Abrahámov prípad. Abrahám dlho čakal na splnenie Božieho sľubu a Boh mu neodpovedal. Proste čakaj. Jób bol tak nešťastný z toho, že Boh mu nehovorí, že o čo ide, že niekoľko veľmi drzých vecí povedal na Boha počas tých diskusií, ktorí tam prebiehajú. Takže áno, v Biblii máme príklady spravodlivých ľudí, ktorí boli, tak by som povedal, úplne v poriadku, tým nechcem povedať, že boli

bezhriešni, ako že.. rozumiete, ale to, že Boh mlčal, nevyplývalo z toho, že im chcel povedať: Ty ma neposlúchaš, tak ja ti nebudem odpovedať. Takže to je veľmi dôležité, aby sme počítali s tým.

Niekedy Boh neodpovedá preto, lebo Jeho odpoveď je úplne jasná. Ak sa niekto chce spýtať: Bože existuješ? Tak Boh mu na to nebude odpovedať, pretože to je absurdná otázka v tom zmysle, že kto sa dobre pozrie na stvorenie, tak vie, že Boh existuje a pýtať sa Boha, či existuje, aby sa dokázal, je vrchol drzosti. Samozrejme, niekto môže byť úprimný, že teda naozaj má o tom pochybnosti, keď celý svet v úvodzovkách je ateistický a môže sa naozaj pýtať a tam treba dať pozor na to, že ako sa človek pýta, s akým motívom, ale v zásade Boh v takýchto situáciách odkazuje na to, čo už povedal. Takže ak sa toto niekto spýta, asi nebude čakať proroctvo, zbytočne, že či Boh sa ozve, ale Boh ho povedie spôsobom, aby sa to dozvedel tam, kde to je povedané, lebo pretože v istom zmysle my sme obalení Božím slovom. Tým nechcem povedať, že na všetko máme Božiu odpoveď, ale v niektorých veciach, čo sa týka Božej existencie, Božej spravodlivosti, Božej budúcnosti, my plávame v Božom slove. Jeden z najväčších kazateľov Božieho slova je naše zomieranie. Keď sme starší, tak veľmi vážne nám káže naše telo, že zomieraš, priprav sa na stretnutie s Bohom. To je Božie slovo. Samozrejme môžeme ho ignorovať, môžeme ho nepočúvať, môžeme robiť s tým všeličo, môžeme si to vysvetľovať inak, ale chcem zdôrazniť, že niektoré veci sú tak jasné, že je nie rozumné pýtať sa Boha, že ako to je.

Ale vráťme sa k tomuto Herodesovi, pretože myslím si, že tam môžeme vidieť také veci, ktoré dnes sú vážnym pokušením kresťanov a sú vlastne akýmsi modelom toho, ako sa správa svet. V prvom rade, keď sa pozrieme na to, čo tu Lukáš zapísal, tak Herodes strašne bol zvedavý na to, že či Ježiš urobil nejaký zázrak. A táto zvedavosť je niečo, čo je v istom zmysle dobré, Boh nám dal zvedavosť a neviem, či sa vám páči, keď sú deti zvedavé, ale je to veľmi milé, že sa deti na všetko chcú pýtať. A Boh nám dal zvedavosť, aby sme chceli vedieť nové veci. Zvedavosť ale môže sa dostať do štádia, keď sa to stáva akousi všetečnosťou alebo náhradou poslušnosti. Keď sme zvedaví na to, čo Boh robí alebo či robí alebo ako robí, tak nemôžeme k tomu pristupovať tým istým spôsobom ako keď sme zvedaví, ako funguje nejaký fyzikálny zákon. Alebo ak sme zvedaví, že čo sa stalo niekedy v dejinách. Keď sa s vami stretnem a som zvedavý na váš život, úprimne zvedavý, nie aby som to zneužil, no tak sa vás môžem pýtať a je to normálne. Lenže keď chceme vedieť niečo vedieť v duchovnom svete, keď chceme niečo vedieť od Boha, tak nemôžeme prichádzať s takou obyčajnou zvedavosťou, že teda nezáväzne ja by som to rád vedel. Písmo nám hovorí, že všetky poklady múdrosti a vedomosti sú ukryté v Kristovi. A v duchovnom živote je absolútne rozhodujúce to, aby všetky naše teologické poznatky alebo zistenia alebo odhalenia boli naviazané náš vzťah s Ježišom Kristom. Teológia je v tomto veľmi nebezpečná. Martin Lloyd Jones, ktorého rád čítam a aj citujem, na jednom mieste sa vyjadril tak, že neexistuje nič nebezpečnejšie ako teoretický záujem o pravdu. V duchovnom živote samozrejme. Toto neplatí o matematike alebo histórii. Alebo ja neviem o politike. Ale pokiaľ ide o pravdu Božiu a máme len teoretický záujem, že by sme radi si vytvorili nejaký teologický systém, ako viete, toto je moja profesia, takže pre mňa toto pokušenie je extrémne nebezpečné.. Ale každý, kto číta Bibliu alebo sa zaoberá teológiou a začne naprázdno špekulovať bez toho, aby s tým niečo robil alebo to dal do vzťahu k svojmu postaveniu v Kristovi, tak riskuje, že si buď navymýšľa alebo že sa Boh úplne odmlčí.

Herodes bol zvedavý. Proste tu je niekto, kto robí zázraky, tak urob predom mnou nejaký. Niečo, čo ja budem môcť zhodnotiť, na čo sa pozriem. Nemôžeme byť divákmi v duchovnom živote. Tam môžeme byť len úprimnými aktérmi, nie hercami. Pozor, lebo herectvo je niečo, čo v Biblii je synonymom pokrytectva. Viete, že, to ste asi už počuli viac krát, Hypokrytes je pokrytec, a zároveň v biblickej reči je to herec. Takže pokrytec je herec. Takže nebudme hercami, ale keď hovoríme o aktérstve, tak hovoríme o tom, že všetko, čo nám Boh zjavuje, všetko, čo nám Boh priamo hovorí, musí sa vzťahovať k nejakej zmene v postoji alebo k nejakej našej činnosti. Inak nebude Boh s nami komunikovať. Hovorím o duchovnej oblasti, hovorím o Božích pravdách, hovorím o tom, čo Boh osobne hovorí. Keď

Boh hovorí, tak.. jeden žalm vraví: Boh raz hovorí, ja som to dva krát počul. To znamená, že to, čo Boh hovorí, je tak cenné, že o tom treba znovu a znovu premýšľať a neustále to vzťahovať na to, čo s tým mám robiť. Pretože ak Boh niečo mi povedal a ja s tým nič nerobím, môže sa natrvalo odmlčať. A viete, keď Boh mlčí a je to s nami viac menej v poriadku, čo sa týka zdravia alebo vzťahov alebo ja neviem situácie, ktorá je nejaká ekonomická alebo čo, tak sme v pohode. Boh mlčí a my si ideme ďalej. Ale potom zrazu narazíme na niečo, kde rýchlo potrebujeme kontakt s Bohom, poznáme to? A zrazu nemáme kontakt a nevieme sa dopátrať prečo. Keď sa pozrieme do minulosti, tak môžeme nájsť chvíľu, keď Boh niečo jasne povedal, my sme jasne prežívali, s týmto treba niečo robiť, no ale zapadlo do zabudnutia a Boh nás môže upozorniť na to takou istou otázkou, ako sa Ježiš pýtal farizeov: A Jánov krst bol odkiaľ?

Viete, Jánov krst bolo pokánie. To znamená, že tam sa vyznávali hriechy a keď oni odmietli Jánov krst, tak odmietli sa zbaviť hriechov. Takže zvedavosť je niečo, čo je Boží dar a určite by sme nemali to zahodiť, pretože zase môžeme byť tak leniví, že ani nechceme poznať Božie slovo, takže pozor, zvedavosť je dobrá, ale v duchovnej oblasti zvlášť vzhľadom na Božie slovo vždy musí byť napojená na náš vzťah ku Kristovi. Toto by som rád zdôraznil, čo Kolosanom 2. kapitole hovorí, že v ňom sú ukryté všetky poklady poznania. To znamená, že ak chcem niečo od Boha vedieť, potrebujem ich cez Krista. Takže to je jedna vec, ktorá zabezpečila v úvodzovkách, že Ježiš Herodesovi neodpovedal. Na zvedavosť Boh neodpovedá. Na takýto štýl. Nič s tým nebudem robiť, ale som na to zvedavý, čo na to povieš. Boh nekomunikuje na nezáväzné otázky, ktoré nemajú viesť k nejakej poslušnosti.

Druhá vec, ktorú tam vidíme u Herodesa je, že sa zabával. To je až neuveriteľné, že pohrdol Kristom a obliekol ho do nejakých krásnych šiat, aby vyzeral ako kráľ, zrejme si robil z Neho posmech a ten nesúlad alebo to protirečene medzi tým, že tu je niekto, kto ide byť ukrižovaný, bolo evidentné, že ho chcú ukrižovať, tam Ho stále obviňovali a chceli, aby Rimania ho súdili, lebo Židia nemohli Ho ukrižovať. Z politických dôvodov nemali právo trestu smrti, tak chceli, aby to urobil Pilát a on Ho obliekol do krásneho rúcha a zabával sa, smial sa.

Zábava je ďalšie obrovské pokušenie moderného človeka. Nikdy v dejinách ľudia nemali, zvlášť v západnej civilizácii, toľko voľného času, ako my máme dnes. Väčšinou v tých dejinách to bolo tak, že existovala vrstva ľudí, ktorí boli bohatí a ktorí mali trvale voľný čas. Čo s ním robili je iná otázka, ale to bola šľachta alebo nejakí, to čo Slováci nazývame, že páni a ostatok hrdlačil alebo mal neustále zamestnanie. A znovu, musíme byť opatrní, my nemôžeme hovoriť proti voľnému času, ani si nemyslím, že správne bolo, keď človek nemal žiadnu voľnú chvíľu a neustále bol na povel niekoho, že mu mohol rozkazovať. Takže byť slobodným a mať možnosť si rozhodnúť, čo idem s časom robiť, je Boží dar. Tu prichádza veľké ALE. Čo s tým voľným časom robím. A my na západe a teraz neviem, či celý svet, ale na západe určite, máme predstavu, že voľný čas, to je zábava – entertainment. A zvlášť vizuálna zábava, to znamená, niečo vidieť. Film, od toho, ako vznikol tento filmový priemysel, či ako to mám nazvať, televízia, stále niečo vidieť. Video. Ja neviem, keď rozmýšľate o voľnom čase a chcete sa niečím zabaviť, otázka možno by bola zaujímavá, či chcete niečo pozerieť. Ideme si niečo pozrieť. A Písmo nás ale upozorňuje na to, že ten duchovný svet je neviditeľný a ak sa sústreďujeme na vizuálne zážitky, tak veľmi ľahko sa môže stať, že si odblokujeme schopnosť, doslovne odblokujeme schopnosť vnímať neviditeľný svet. Ja si nemyslím, že je nejaké veľmi duchovné zažmúriť oči, keď sa modlíme. O Ježišovi je napísané, že pozdvihol oči k nebu a modlil sa. Takže to, že my zatvárame oči, neviem, či zatvárate oči pri modlitbe, ja to nesledujem a asi je smiešne, aby teraz sa niekto modlil a vy ste sa pozerali, či má zavreté oči, no ale tak nás to učili voľakedy, že treba zavrieť oči, nemyslím si, že to je nejaká zásada, ktorá je čo ja viem biblická, ale má to tento zmysel. Že vchádzam do neviditeľného sveta. A neviditeľný svet.. Písmo hovorí: Neviditeľné veci sú večné a viditeľné sú dočasné. Všetko, čo môžem

vidieť fyzickými očami podľahne skaze. Zhorí. Zmení sa. A duchovné veci, ktoré majú byť večné, tie nemôžem vidieť fyzickými očami.

Takže táto vizualizácia a zábava, ktorá chce vidieť, tú vidíme na Herodesovi, že sa pozeral naňho a obliekol si ho a smial sa z toho. Chcel vidieť. Nakoniec aj ten príbeh s tou Salome a s tým ako Ján Krstiteľ prišiel o život je o pozeraní, o nadšení tým, že niečo vidím. Chlap vidí krásne dievča a je z toho úplne mimo. Treba hovoriť o tom, že takto funguje dnešný svet? Že sa krása sexuality niekde zneužíva a že množstvo chlapov necháva rodiny, necháva deti, necháva zamestnanie, je ochotných riskovať život, lebo je nadšený nejakým obrázkom? Takže to je problém Herodesov a Ezechiel na toto hovorí v 33. kapitole, keď Boh hovorí cez Ezechiela, že jeho tí Izraelci chcú počúvať, ale chcú ho počúvať, ako peknú pesničku, ktorú môžu zhodnotiť, ktorá je fajn, ale nič s tým nejdú robiť. Hej? 33. kapitola Ezechiel. Tam nejde o pozeranie, tam ide o počúvanie. To je ďalší zážitok a neviem, či ste si všimli, že sotva niekde môžem prísť dnes, aby neznela nejaká hudba. Ja to nazývam a asi nie som sám .. audiosmog. Neustále niečo musí znieť. Ak ste niekde v supermarkete alebo niekde na stanici alebo kdekoľvek, v úradoch ľudia pracujú, ja ani neviem ako to dokážu, že teda neustále im hrá rádio. Neustále niečo hrá, neustále ide nejaká hudba. Stanice, ktoré neustále produkujú muziku majú úspech. Prečo? Stále chceme mať nejaký vnem. Nejaký fyzický vnem. Tento pôžitok z videnia a z počúvania blokuje schopnosť počúvať Božie slovo. Keď nám Boh mlčí, môže mlčať preto, lebo sme neschopní vstúpiť do neviditeľného sveta a počúvať Božie slovo.

Ježiš na pohľad vyzeral zrejme veľmi úboho ako Izaiáš hovorí, keď sme sa naňho pozerali, tak vôbec nevyzeral tak, že by sme po ňom túžili a Herodes sa mu vysmial, lebo ho obliekol do nejakého veľkolepého pláštá no a vyzeralo to zrejme veľmi smiešne. Keď dáte človeka, ktorý je zničený a úbohý a vy ho obliekate do kráľovského rúcha, tak to vyzerá trápne a on sa na tom zabával. Pohľad pre neho znamenal, že tu o nič nejde. Ale ten pohľad desivo a tragicky klamal. Pretože realita bola, že toto bol naozaj kráľ a je kráľ a Herodes sa smial z niečoho, čo dnes už okolo tých 2000 rokov vie, že to bolo zlé. Ale už je pozde pre neho. To je niečo neuveriteľné, že títo ľudia to už vedia a čakajú na súd. A my ešte nečakáme na súd, čakáme, ale nie tak, že by sme nemohli nič zmeniť. A chceme počúvať Božie slovo a musíme dať pozor, aby sme počúvali Božie slovo tam, kde znie, lebo Božie slovo samozrejme znie aj vo viditeľnom svete, ja nemôžem povedať, že vo viditeľnom svete nie. Keď sa pozriete na prírodu, na slnko alebo na ľudí, ktorých sa život zmenil alebo počujete hudbu a znie Božie slovo v piesni, tak samozrejme, že cez sluch a cez zrak počujeme a vidíme, to čo Boh robí. Takže toto nie je o tom, že oko a ucho nemôže nám sprostredkovať Božie slovo. Ale ak sme závislí na tom, čo vidíme a zabávame sa len tým, čo počujeme, tak to, čo je za tým neviditeľné, Boh vypne. A môžeme sa dostať do tej situácie, že Boh neodpovedá. A hovorím, že chvíľu to môže trvať celkom fajn, Boh neodpovedá, no a zijeme si ďalej, no ale príde chvíľa, keď budem veľmi potrebovať, aby Boh odpovedal a môže byť pozde vtedy, pretože to, čo som mal stihnúť za roky neposlušnosti sa často už nedá stihnúť za týždeň alebo možno pár minút, keď rýchlo potrebujem kontakt. Takže kontakt s Bohom je veľmi dôležité pestovať pravidelne, trvalo, aby bol pripravený. Keby Noach bol začal stavať koráb vtedy, keď začalo pršať, tak je pozde milý drozde, však? Pretože už bolo treba stavať skôr. Pretože my niektoré veci potrebujeme pripravovať tak, lebo vieme, že príde katastrofy. Vieme, že príde Boží súd. Nechceme nikoho strašiť, ale toto je realita. A na to sa pripravujeme tým, že Boha počúvame a keď Ho chceme počúvať, tak nemôžeme žiť v živote zábavy a vizuálnych vnemov.

Nič proti oddychu a proti tomu, že niečo chceme pozrieť, ale ak to je závislosť, ktorú musíme mať a jediná predstava o oddychu je, že niečo pozerám, tak niečo nie je v poriadku a Herodes nás varuje. Teda jeho prípad. Posledná vec, ktorú tam.. by som chcel upozorniť je, že.. Lukáš to tak zaujímavovo napísal, že Herodes so svojimi vojakmi Ním opovrhol. To, či tam vojaci sa toho zúčastnili alebo akým spôsobom to bolo, rozhodne Herodes sa cítil silný, lebo mal fyzickú a politickú moc. A politická a fyzická

sila je niečo, čo má obrovský vplyv na kresťana. Keď si pozriete na to, že koľko ľudí verí v Boha, koľko ľudí patrí do cirkvi, koľko máme spravodlivých vládcov, politikov alebo sudcov alebo už akékoľvek zamestnanie. Všade máte pocit, teda otázka všade.. nechcem to prehnať, ale v úvodzovkách, väčšinou počujete.. korupcia, nevera, ateizmus, drzosť, arogancia a tak ďalej. A tá záľaha svetskej moci, tejto brutálnej moci, ktorá sa najviac prejavuje vojenskou alebo ak chcete zbraňami, tak je tak veľká, že kresťan môže sa cítiť, že nakoniec ten svet víťazí. Ja som tu na strane niekoho, kto je tu dobitý, odsúdený, vysmiaty a ja mám na tom postaviť život, že toto je budúcnosť. Zatiaľ čo finančný svet, vojenský svet, politický svet má obrovské úspechy, silu a vysmieva sa mi. Že čomu to vlastne veríš. Ja neviem, ako to na vás pôsobí, kým sme v zhromaždení, pozrieme asi jeden na druhého a všetci sú veriaci, fajn a potom vyjdete von, prídete do nejakého zamestnania a medzi ľuďmi, ktorí absolútne nemyslia na to, že prichádza nejaká budúcnosť, nejaký súd, nejaká večnosť a udržať si zdravý rozum, že teda ja som na strane Ježiša a viem, že toto všetko čo dnes vyzerá tak neporaziteľné, tak mocné, tak večné, v úvodzovkách, je dočasné a je len otázkou času, nevieme, koľko to bude trvať, keď budeme stáť pred týmto, ktorý je tu vysmiaty s posmechom, hej, teda dobitý a odsúdený a On bude súdiť všetkých. Aj nás.

Existovala taká pieseň, neviem, či sa dnes spieva.. veľkonočná, že Ježiš pred Pilátom stojí.. Pamätáte si na tú pieseň? Stará pieseň.. A tam je potom, že príde čas, musíš sa pýtať, čo spraví so mnou Pán. Takže tá otázka, ktorá v tej piesni znie, čo spravíš ty s Ježišom, je presne táto otázka. To je otázka, ktorú Pilát dal. Čo mám spraviť s Ježišom? Herodes sa mu vysmial, zaujímavé je, že sa vyhol odsúdeniu, že ho poslal akože teda neodsudzuje ho a vyzerá to, že bol dosť poverčivý, neviem, či si pamätáte, ale keď Ježiš robil zázraky, tak Herodes si myslel, že Ján Krstiteľ vstal z mŕtvych. Zrejme Herodes mal nejakú poverčivosť a predstavu o prorocktve a o Božej moci a zápasil zrejme celý život s tým, či bude na jednej alebo na druhej strane a táto moc, ktorá ale bola pre neho tak cenná, lebo tam vieme z dejín, že do Ríma cestoval, aby mal medzi Židmi titul a tak ďalej, takže jeho osobnosť je v tomto značne tragická, ale Ježiš mu neodpovedal a my keď rozmýšľame o tom, že prečo Boh neodpovedá, tak ja si myslím, že toto svetáctvo, ktoré nám Herodes vlastne akoby modeluje, tým, že je zvedavý, ale nechce poslúchať, chce vidieť, ale len pre zábavu, nie preto, aby počul Ježiša, aby s tým niečo robil a spolieha na svojich vojakov. Spolieha na brutálnu silu. A to je niečo, čo na nás vyvíja ťah. A ak chceme Božie slovo počúvať a počuť do konkrétnych situácií, tak musíme dať pozor na to, aby sme týmto svetským ťahom nepodliehali a neodblokovali tak Ježišovo slovo. Lebo môže sa stať, že sa Ho budeme chcieť niečo pýtať a On bude mlčať.

Na záver by som toľko ešte povedal, že ak Ježiš mlčí, tak tým niečo hovorí. Aby sme si uvedomili, že Božie mlčanie je tiež nejaké vyjadrenie a možno nám práve hovorí, že už som ti niečo povedal. Samozrejme je tu vždy tá vynikajúca nepríjemná možnosť, že sme ako Abrahám a Boh hovorí: „Čakaj, trénujem ťa“, alebo ako Jób: „Skúšam ťa“, takže tá možnosť tu je, ale kým prídeme na to, že sme naozaj v poriadku a Boh nám neodpovedá, lebo nás trénuje, tak musíme otvoriť srdce pre to, či tam nie je niečo, že nás Boh napomína, že nám niečo hovorí: Pozor toto nie je v poriadku.

Pane ďakujeme ti za to, že si trpezlivý a že nám dávaš nové a nové upozornenia na to, čo od nás chceš. Ďakujeme ti, že si zomrel za to, aby sme sa mohli naučiť ťa počúvať, poslúchať a byť spravodliví. Nech tá túžba po tom, že ťa chceme počuť, aby sme mohli robiť, čo je Tvoja vôľa, v nás môže stále rásť.